

Земедѣлецъ работилъ цѣло лѣто, събралъ жито отъ нивата си. Той има право да прибере житото си въ хамбаръ. Въ случая хамбарътъ представя една преграда. Божествени тѣ блага, обаче, не се нуждаятъ отъ хамбари. Единствениятъ хамбаръ, който самата природа е предвидила за нѣкои Божествени блага, това е стомахътъ. Всѣки има право да тури въ този хамбаръ само толкова, колкото е нужно за случая. Тури ли повече, отколкото трѣбва, веднага ще дойде наказанието. Ако нѣкой се нуждае отъ повече храна, позволява му се да туря по-често, но по малко. Тукъ не се позволява никакво осигуряване, никаквъ запасъ. Рече ли нѣкой да се осигури за утрешния день, да складира нѣщо въ хамбара си за следния моментъ, веднага му пращатъ писмо отъ невидимия свѣтъ, съ което го викатъ да даде отчетъ, защо е престжпилъ единъ отъ великитѣ закони на Битието, защо е турилъ преграда на Божиитѣ блага. Като ученъ човѣкъ, който много знае, искатъ да го назначатъ на служба въ невидимия свѣтъ.

И тѣй, помнете: Божественото благо е общо за всички живи сщщества. Божественото е достъпно за всички сщщества, но всѣко сщщество може да се ползува отъ него повече или по-малко, споредъ степенъта на своето развитие. И мухата, и вѣлкътъ, и човѣкътъ иматъ право да се ползватъ отъ живота, обаче, никое живо сщщество нѣма